

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

La sfințirea bisericii ortodoxe din Mediaș

— Serviciul religios. — Cuvântările. — Recepțiile —

Târnosirea măreței biserici ortodoxe dela Mediaș, în ziua de 28 Iulie 1935, s'a desfășurat într'o atmosferă dintre cele mai sărbătorești.

Credincioșii noștri de pe plaiurile târnăvene și conducătorii lor au avut rara satisfacție de a-și vedea încununată strădaniile lor, prin sfințirea bisericii într'un eveniment epocal, care este menit să pironească privirile noastre la cele eterne și să canalizeze energiile pe calea mântuirii.

Isbânda lor e un pas înainte al sfinței noastre biserici naționale în Ardeal.

Solemnitatea dela Mediaș a simbolizat în chip strălucit biruința credinței străbune și duhul de înalt sacrificiu pus în slujba acestei credințe. Eată îndreptățirea bucuriei mării mulțimi de credincioși veniți să asiste la această sfințire.

Prezența Ierarhului și a Ministrului instrucțiunii a contribuit și mai mult la însemnătatea zilei.

Au participat la serbare organizațiunile noastre bisericești: Frăția Ortodoxă Română, Reuniunea de femei, Societatea Sf. Gheorghe, Oastea Domnului precum și autoritățile militare și civile, cultele religioase din localitate, învederând prin asistența lor importanța acestui eveniment bisericesc și cultural.

Actul sfințirii noului lăcaș de închinare și prima liturghie săvârșită de I. P. S. Mitropolit *Nicolae* al Ardealului, într'o atmosferă spirituală înălțată, au fost interpretate prin magistrala predică a Arhipăstorului nostru ca o chemare de învoire morală și de premenire a vieții în toate domeniile ei.

Vechea biserică ortodoxă din Mediaș, smerită și șubredă, stă ca un simbol al trecutului de suferințe. Noua biserică monumentală ca arhitectură, pictură și aranjament e semnul biruinței, răsplata îndelungii răbdări și a nădejzii în dreptatea lui Dumnezeu.

Chivotul cel nou, de argint, dăruit de dl Motaș, s'a așezat cu cinste și cu pietate în noul Sion.

După oficierea sfintei liturghii, I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului a ținut în fața mulțimii adunate în biserică — cuvântarea fiind difuzată printr'un megafon — o predică substanțială care a făcut o profundă impresie nu numai prin frumusețea gândirii, ci mai ales prin cuvintele bine simțite adresate masei de credincioși, destinate a fi ascultate ca literă de evanghelie în întreaga arhipăstorie a I. P. S. Sale. Adânc simțită, această cuvântare prin înalta filosofie ce a exprimat, dela locul de unde a pornit, este sortită să rămână ca o pagină rară scrisă cu literă de aur în analele Bisericii ortodoxe dominante din Ardeal.

Redăm mai jos cuvintele înaltului chiriarh după notele luate în decursul rostirii lor:

„Lepădați voi pe omul cel vechi... și vă înnoiți cu duhul minții voastre și vă îmbrăcați în omul cel nou care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului”.

[Efeseni 4, 22-24].

Domnule ministru și iubiiții mei fii sufleșteți, — Un altar nou, ridicat de Biserica noastră pe pământul scump al patriei, înseamnă o nouă biruință a credinței noastre strămoșești.

O asemenea biruință prăznuim noi astăzi, aici în Mediaș, și o vom prăznuți ca mâne în Sighișoara, ca poimâne în Mercuria-Ciucului, în Gheorgheni, în Brad, în Baia-de-Criș, în Simeria și în alte centre de pe teritoriul arhiepiscopiei noastre, ca și în cuprinsul celorlalte eparhii ale mitropoliei ardelen, unde pretutindenea s'a început din vreme și se urmează cu stăruință, pe lângă toate obstacolele de ordin financiar, o lucrare febrilă pentru ridicarea de biserici, cu deosebire la orașe.

În epoca asuprii multiseclare prin care a trecut Biserica și poporul nostru din Ardeal, ni s'a răpit — până la un timp nu prea îndepărtat de noi — chiar și dreptul de avea biserici în orașe. Imprejurări cu totul mașteră au eliminat sistematic elementul românesc autohton din rolul firesc ce i s'ar fi cuvenit în viața centrelor orașenești.

Astfel comunitățile noastre religioase, despoiate de cele mai elementare drepturi, împinse la periferiile orașelor și apăsate de sărăcie, dar neclătite în credința lor către altarul strămoșesc, au așteptat cu răbdare și încredere sosirea unor vremuri mai bune.

Dăm slavă lui Dumnezeu că aceste vremuri au sosit și, de odată cu ele, în programul larg de reparare a nedreptăților trecutului și de organizare a statului nostru, în conformitate cu interesele de viață ale neamului românesc, trebuie să ocupe un loc de frunte problema cuceririi orașelor.

În urmărirea neînduplecată a acestei vitale probleme naționale, Biserica noastră ține să-și dea și ea partea sa de contribuție.

Dar așezând crucea pe biserici ca aceasta pe care am sfințit-o astăzi, noi venim în mijlocul concetățenilor noștri de alte limbi și de alte confesiuni cu solia păcii, a armoniei sociale și a iubirii creștinești.

Aceste mari și sfinte principii de împreunăviețuire dintre oameni, le-a mărturisit dela altarele ei și le-a practicat întotdeauna Biserica noastră, din întreg trecutul căreia nu i-a rămas pe conștiință nici cea mai neînsemnată acuză de intoleranță.

În mijlocul sărbătorii de astăzi e potrivit locul să fac această dreaptă constatare și solemnă mărturisire.

Iar către voi, iubiiții mei fii sufleșteți, cari cu ziua de astăzi vă vedeți împlinită dorința de a intra la rugăciuni în biserică cea nouă pentru care v'ați ostenit și ați jertfit, precum și către toți credincioșii noștri, cari au ținut să fie de față la acest praznic, mă adresez cu cuvintele sfântului apostol Pavel: *„Lepădați voi pe omul cel vechi... și vă înnoiți cu duhul minții voastre și vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului”.*

Sfințirea unei biserici noi este pentru cei ce se vor închina de aci înainte la altarul ei nu numai un prilej de firească bucurie, dar în același timp ea se înfățișează cu un mare obligământ moral pentru conștiința lor, anume acela de a se înnoi și ei întru cele dinăuntru ale sufletului lor, de a se lepăda, cum zice sfântul Apostol, de omul cel vechi cu păcatele lui și de a îmbrăca pe omul cel nou renăscut întru Hristos.

Adevărata podoabă a unei biserici nu stă numai în zidurile ei oricât de tari și de frumoase ar fi ele, ci în tăria credinței, în curățenia inimii, în duhul de profundă evlavie, vădită în fapte bune, în toată comoara de virtuți creștinești a fiilor credincioși cari alcătuiesc biserica cea vie a Domnului.

Eu știu că în Mediaș avem un popor credincios și cu iubire către cele sfinte, — dovadă răvna lui pentru clădirea acestei frumoase biserici.

Dar viața cea trăită cu Dumnezeu, viața cea cu un cuprins sufletec smuls din veșnicie, pe care ni-a arătat-o Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos, este un ideal atât de mare, o țintă atât de înaltă și sfântă, încât toți creștinii, și cei mai buni dintre ei, trebuie să-și încordeze toate puterile ca să se învrednicească de ea și să o câștige prin darul lui Dumnezeu.

Împărăția lui Dumnezeu, a zis Mântuitorul, o câștigă numai ceice se silesc după ea. Împărăția lui Dumnezeu coboară în aceasta lume numai prin fiii lui Dumnezeu, prin oameni renăscuți sufletește prin puterea de prefacere a credinței. Acest adevăr l-am putea tălmăci în cuvinte ale învățătorilor așa: *O ordine socială mai bună, adevărată și o viață mai bună între oameni se coboară în lume numai prin oameni mai buni.*

Au crezut unii că, schimbând referințele externe de trai, vor face și viața omenească mai bună. S'a făcut chiar o teorie, numită a materialismului istoric, care credea că organizând altfel factorii materiali ai vieții, prin urmare referințele externe de trai, se va coborâ raiul pe pământ. Dar realitățile vieții au răsturnat pretențiile acestui materialism. Alții au crezut că progresul științei și al tehnicii vor aduce cu sine o viață mai bună. S'au făcut descoperiri peste

descoperiri, s'au adus legi peste legi, reforme peste reforme, dar în mijlocul acestor progrese, pe care nu le contestăm, ci ne bucurăm de ele, s'au simțit oare oamenii mai fericiți și a devenit viața lor într'adevăr mai bună?

Cine ar putea îndrăzni să susțină acest lucru în mijlocul complicațiilor și suferințelor generale de astăzi? Nu-i destul să schimbi numai referințele externe ale vieții, ci trebuie să prefaci și să purifici viața și izvoarele ei interioare, pentru ca să o faci mai bună, după cuvântul Mântuitorului: *„curăță mai întâi cele dinăuntru ale blidului și paharului ca să fie cele din afară ale lor curate”.*

Adică cece spunea adineauri: *„că o viață mai bună poate să sosească în lume numai prin oameni mai buni.”*

Ce folos dacă-ți clădești o casă mai mare și mai frumoasă, dar intri în ea tot numai cu ceartă și cu neînțelegeră ta cea veche din familie?

Ce folos să câștigi mai mult, dacă îți cheltuești banii pentru lucruri nefolositoare sau stricacioase?

Ce folos că ai mai mult timp liber la dispoziție, dar îl petreci în cărciumă și într'o viață desordonată?

Ce folos de libertăți și drepturi mai mari, dacă nu ști să le folosești spre binele obșteșc?

Viața mai bună o fac numai oamenii buni, iar oamenii buni pot să fie zămisliti numai prin puteri duhovnicești.

Unii învățați în veacurile de mijloc au încercat să fabrice aur, au încălzit și au topit și au amestecat tot felul de metale, crezând că va răsări din ele aur curat. Dar încercarea n'a reușit. Tot așa au crezut unii că prin diferite metode și prin schimbarea împrejurărilor externe de trai, vor îndrepta viața și vor produce suflete de aur. Dar încercarea aceasta a reușit și mai puțin. Pentru că sufletele de aur, caracterele morale, în stare a se însufleți pentru tot ce e mare și sfânt pe această lume, se pot naște numai în contact viu și nemijlocit cu Dumnezeu, numai prin puterea cea de sus. De această putere de sus avem noi și neamul nostru cea mai mare și mai urgentă nevoie în mijlocul crizelor și al frământărilor prin care trecem astăzi.

Nu există o altă problemă mai arzătoare și care să merite înlănțuirea tuturor puterilor noastre pentru a o soluționa, ca problemă înnoirii forțelor morale ale națiunii.

De aceea strigătul nostru să fie: *„înapoi, sau mai bine zis, înainte spre Hristos”.*

Căci stăm și astăzi, după trecerea celor aproape două mii de ani dela venirea lui Hristos, nu numai noi ci și alte popoare mai înaintate în cultură decât noi, tot numai la începuturile înfăptuirii marelui ideal de viață, ce ni l-a adus Isus Hristos.

Hristos a creiat adevăratul climat spiritual pentru oamenii noi, și

evanghelia Lui pretutindeni pe unde s'a răspândit în scurgerea vremurilor a fost însoțită de acea putere de sus în stare să renască sufletele și să înnoiască viața lor, după cuvântul Mântuitorului spus în taina unei nopți fari-seului Nicodem: „de nu se va naște cineva de sus, nu va putea intra în împărăția lui Dumnezeu“.

Trebuie deci să ne deschidem larg porțile sufletului, pentru ca să primim înăuntrul nostru pe Hristos însuși și deodată cu El toate puterile de renaștere a vieții și de înnoire a sufletului nostru.

Urmăriți-l pe Domnul cu duhul prin satele și orașele de pe țărmurile lacului Ghenezaretului, în Ierihon, Ierusalim și vom vedea cum pretutindeni n'a tămăduț numai trupurile bolnave, ci și sufletele oamenilor.

Din vameși și păcătoși a făcut făcători de bine ai semenilor lor, a ridicat femei pierdute, și din oameni supuși păcatului a făcut sfinți, din fricoși a făcut eroi cari n'au pregetat ca să-și jertfească și viața pentru noul ideal ce-i însuflețește.

Desigur nu e lucru ușor această renaștere și nu o poți realiza decât la picioarele crucii. Acolo e singurul loc în lume, unde capeți puterea de a lepăda pe omul cel vechi și a îmbrăca pe omul cel nou întru Hristos.

Biserica este astăzi deținătoarea puterilor duhovnicești pentru renașterea vieții oamenilor singuratici și a întregului nostru popor. Ea deține puterile divine pe care le-a încredințat cel ce a lăsat-o în lume, cu misiunea ca să răspândească lumina credinței și să împartă darurile sfințeniei pentru mântuirea sufletelor.

Rog pe bunul Dumnezeu ca să trimită toate binecuvântările sale asupra Voastră, să facă milă cu Voi și să Vă fie vouă milostiv, — încheie I. P. S. Sa magistrala Sa cuvântare, — mulțumind călduros tuturor ctitorilor, donatorilor și celor mai umili, cari au contribuit la ridicarea acestui lăcaș falnic de închinare...

«Tu Doamne, ocrotește această biserică și pe cei ce vor intra și cei ce vor ieși dintr'nsa! Ocrotește dela înălțimea Ta țara aceasta, credința noastră și pe Regele nostru cu toate gândurile sale de a conduce la fericire poporul român». —

Dl Dr. C. Angelescu a cuvântat următoarele:

Cu o deosebită satisfacție sufletească iau parte la sfințirea catedralei ortodoxe din Mediaș și aduc, atât în numele guvernului, cât și al meu personal, cel mai cald omagiu de adâncă recunoștință

populațiunii care s'a învrednicit să-și ridice acest mare lăcaș de rugăciune și de închinare Dumnezeului prea slăvit.

Puterea unui popor nu stă numai în instituțiile sale economice și în chipul cum știe să-și organizeze viața sa materială: ea stă, mai cu seamă, în vrednicia lui sufletească, în acțiunea lui morală și în menținerea credinței lui strămoșești către cel atotputernic, către Dumnezeu. Credința este cel dintâi și cel de pe urmă bun sufletesc al omului, este cel mai mare suport al acțiunilor lor, care-i dă îndemn și curaj, care îi este pavăză împotriva primejdiilor și mângăere în toate adversitățile.

În viața sbuciumată a poporului nostru, credința în Dumnezeu i-a fost neclintită tovarășă. Ea i-a dat puterea să reziste dealungul veacurilor, împotriva împilărilor de tot felul și împotriva stăpânilor hrăpăreți de altă dată.

Credința religioasă s'a confundat cu însuși sentimentul național.

Biserica a fost lăcașul care a finit pe români străns legați în jurul steagului național. La umbra zidurilor bisericii a înflorit graiul și școala românească; biserica a dat poporului nostru încredere în viitor, sub semnul crucii româniei au rezistat, au luptat și au biruit.

Iar astăzi, când visul de veacuri al neamului nostru s'a împlinit, când nașterea noastră trăește liberă în țara unită, astăzi se înalță peste tot altare marelui ca o rugă îndreptată către Cel Atotputernic, către Cel care a călăuzit pașii românilor spre mântuire, aducându-i slavă și rugă fierbinte, ca să-i învrednicească și de acum înainte de sprijinul și de ajutorul Său.

În locul bisericuțelor mici, umile de altă dată, se înalță astăzi catedrale marelui.

Din locurile ascunse prin mahalalele mărginașe, sfințele locașuri ale Domnului înaintează și strălucesc astăzi în centrul orașelor. Este un semn al timpurilor, care arată să sub scutul autoștințării și sub puterea statului nostru, biserică națională își afirmă astăzi dreptul său de viață, arătând că ea face parte integrantă din acest stat, care-și întinde asupra credincioșilor aripa sa protectoare, statul având datoria sfântă de a susține cu toată puterea biserică noastră strămoșească.

Dar sentimentul religios nu se măsoară după înălțimea catedrelor și după bogăția podoabelor lor, ci după puterea care încolțește și sălășluiește în sufletele credincioșilor.

În această zi mareă și în mijlocul acestui popor de credincioși, cari se bucură de fericirea de a fi dobândit un lăcaș de închinare, vrednic de vremurile pe cari le trăesc, eu, ca ministru al in-

strucțiunii și al cultelor, nu pot decât să-mi exprim dorința ca în mijlocul bolților acestei catedrale majestoase și la auzul cântărilor înalțătoare, poporul să-și păstreze acelaș suflet, acelaș adâncă credință în Dumnezeu, acelaș dragoste de pământul strămoșesc, acelaș spirit de jertfă, acelaș neînduplecată pornire pentru apărarea neamului, care în timpuri de restrîște l-a finit adunat în jurul păstorilor lui sufletești și a făcut din micile bisericuțe dela țară, altar de rugă cucernică și cetății de luptă națională, pentru biruința credinței și a dreptății neamului.

Dumnezeu să apere și să fie, și de aci înainte, unitatea credinței și unitatea neamului românesc!

*

Prezența dlui ministru Dr. C. Angelescu la serbarea dela Mediaș precum și mărturisirile cu tâlc, pe cari le-a făcut în fața sfântului altar, ne-au încredințat că acest bărbat de stat e adânc convins de adevărul că dupăcum în trecut viața națională a poporului nostru din Ardeal s'a păstrat în jurul sfintelor altare, tot astfel statul național se va putea menține și se va consolida prin strănsă alianță și colaborare cu sfânta noastră biserică ortodoxă națională.

Dreptul ei de întâia naștere nu stânjenește libera dezvoltare a altor culte, cu

care dorește să colaboreze pentru fericirea cetățenilor patriei.

*
Recepția dela primăria orașului a fost un prilej binevenit pentru locuitorii Mediașului, și pentru culțele minoritare de a-și exprima sentimentele lor de bucurie la serbarea noastră. Armata, administrația și școala au prezentat Arhipăstorului nostru omagiile lor.

I. P. S. Sa, răspunzând tuturor, a elogiast apostolatul cultural al dlui ministru Angelescu, asigurându-l în numele bisericii noastre, că precum în trecut credincioșii ei și clerul nostru au adus toate jertfele posibile pentru luminare, și de aci înainte vor sluji țării și tronului cu tot devotamentul și cu cea mai deplină abnegațiune. —

După masa comună, dl ministru Dr. Angelescu a plecat la București, iar I. P. S. Sa s'a întors la reședința Sa.

La vecernie s'a ținut în biserică nou sfințită o adunare a „Oastei Domnului“ cu participarea multor credincioși veniți din împrejurime. A vorbit păr. Secaș din Sibiu, iar vecernia a făcut-o păr. N. Popoviciu, profesor la Academia noastră teologică care a ținut o frumoasă cuvântare.

În programul zilei a mai fost un concert religios, cu valorosul concurs al corului mixt bisericesc din Mediaș, condus de dl învățător Mărgineanu și baritonul P. Gherman, dela opera din capitala țării.

Pe drumul bisericii

— Adunări religioase și pelerinagii —

(=) În aceste minunate zile ale verii, consfințite evlaviei, Duminecă în 4 August, și Marți, la praznicul Schimbării la față, iubiiții noștri credincioși din două comune ale întinșului județ Hunedoara (Varmaga și Gura-Sada) se adună în cucernice cântări și rugăciuni, să trăească, mai aproape de casa Domnului, câteva ceasuri de frățească înțelegere și de viață mai curată și mai creștină.

Tot în ziua praznicului dela 6 August, precum și la 15 August (Adormirea Născătoare de Dumnezeu) pornesc în pelerinaj, condus de preoțime, credincioșii eparhiei arădane și ai satelor învecinate, la Sf. Mănăstire H.-Bodrog, unde în liniștea nopții loviturile în toaca de lemn și armonia clopotelor fac să vibreze aerul întru lauda și mărirea Atotputernicului Ziditor al lumii.

Maslu, spovedanii și priveghere în ziua ce premerge praznicului, urmate de liturgiile cu mirezmele de

tămăie din ziua praznicului, și de stropirea cu aghiasmă a pelerinilor și a praporilor, — vor alcătui împreună tot atâtea alinări în durerile vremelnice, mângăeri pentru oamenii credinței și ai mântuirii, reculegere și recreare pentru toți.

Dați la asemenea ocazii, în mâna osârdioșilor alergători pe drumul bisericii, cărți cu hrană duhovnicească, și oferiți-le lucruri și semne, potrivite să țină trează iubirea pentru cele dumnezeiești.

Recrearea și reculegerea își au atunci rostul lor, când după înviorătoare adunări și pelerinagii, creștinul se înapoiază la cămin cu sufletul înnoit, cu folositoare îndemnuri și cunoștințe, drept scut împotriva ispitelor și păcatelor ce-l pândesc. Preoțimea va fi cu deosebită luare aminte la această împrejurare, pregătind pelerinii să păstreze o purtare potrivită locurilor unde se află. —

FOIȘOARA

Documente vechi

Com. de: Preotul **Candid C. Mușlea**

Multe familii vechi preoțești avem în Ardeal, nici una n'a dat însă bisericii și neamului atâtea preoți harnici și distinși, — dintre cari unul a ajuns la înalta demnitate de arhiereu, — și atâtea dascăli — începând dela umilul învățător până la savantul profesor universitar — și alți cărturari distinși, câți a dat vechea familie Pușcașu, de origine din Marmația, — și care mai târziu și-a schimbat numele în Pușcariu.¹

Dela unul din acești preoți — *Popa Bucur sin luga Pușcașul ot Sohodol* — ni-au rămas și câteva codice, dintre care unul, „Codicele Pușcașul“, scris la 15 Martie 1770, la Brañ, formează obiectul unui interesant studiu al dlui profesor Dr. C. Lacea.²

În bogata arhivă istorică a municipiului Brasov, între alte multe lucruri vred-

¹ Ioan cavalier de Pușcariu: „Notițe despre întâmplările contemporane“, pg. 5 seq.

² „Revista filologică“, anul I, Nr. 1—2, Cernați.

nice de a vedea lumina tiparului, am dat peste un testament al unui descendent al acestei valoroase familii, al lui *Barbu Pușcașul cel bătrân*, scris de vărul, Popa Bucur, la anul 1797, cu aceleași frumoase și energice caractere, cu care e scris și Codicele amintit.

Pentru urmașii familiei Pușcașu va fi cu atât mai de interes, cu cât în acest testament sânt amintiți și urmașii de sex feminin, ceea ce nu aflăm în „Notițele“ lui Ioan Cav. de Pușcariu, unde sânt amintiți numai cei de sex masculin.

În legătură cu acest testament, vom mai publica și alte documente din arhiva Brașovului, în legătură cu această familie:

Nr. 3525/799.

Adresa: La Preacinstiul Magistrat al Slobodiei și Crăieștiilor Cetății Brașovului și a tot districtul Țării Bârsei ai noștri mai mari Stăpâni și milostivi Domni Domni, plecată jalbă a celui înăuntrul numit jeluitor și supus.

Prea Cinstit Magistrat!

Ai noștri mai mari Stăpâni și Milostivi Domni!

Cu plecata mea jalbă jeluiesc și arăt Cinstitului Magistrat precum că având eu cinci fete, am muncit, am silit, de le-am crescut și le-am și măritat pe toate după

oameni de treabă și gazde bune și le-am și înzestrat cum s'au căzut pe una ca pe alta, după cum curat și adevărat se va vedea din testamentul meu sub A., în original și în copii sub B., ce l-am făcut până suntem cu viață eu și nevasta mea. Și fiindcă mai avem un copil al nostru anume Barbu, am socotit cu suflet curat și în frica lui Dumnezeu de am făcut această adiată și așezământ, ca după moartea mea și a nevastă mele, să n'aibă numitul copilul nostru nici un fel de tulburare despre ginerii mei și despre fetele mele surorile lui, a-l mai împărți, fiindcă lor li-am dat mai mult decât s'au căzut. Și ca să lipsească gâlcevurile și judecățile dintre dânsii, și ca să n'aibă nici Cinstiții Domnii noștri nici un fel de supărare despre ginerii mei și despre fetele mele după moartea mea, mă rog Cinst. Magistrat, ca la niște mai mari stăpânitori ai noștri, ca să (se) milostivească a-mi întări acest testament și așezământ al meu cu iscălitura și cu pecetea Cinst. Magistrat, ca după moartea mea să nu aibă volnicie nici unul din ginerii mei sau din fetele mele a strica acest testament al meu, ci să rămâie în puterea lui după cum am lăsat și am hotărât cu suflet curat și în frica lui Dumnezeu, fiind și alți cinstiți oameni de față. La care așteptând milostivnică hotărâre și facerea de bine, rămâi:

Al Prea Cinst. Magistrat

Plecat și supus rob

jeu Bárbul Puskasu csel Betrin din preune ku nevasztá mea Nyáksá Lekuitori de din zsoz de Brán din Szohodol.

Diată (Copie cu litere latine.)

De vreme ce întâmplarea cea viitoare iaste nevăzută și însuși ingerilor, pentrucă numai la Dumnezeu toate sunt cunoscute, drept aceea eu Barbul, feciorul Voicului Pușcașu, lăcuior în Sohodolul Branului, am socotit mai înainte până a nu mă cuprinde sfârșitul vieții mele, și până îmi sunt mințile întregi sănătoase, să fac diată și să dovedesc gândul meu cătră moștenitorii mei aleși cu care voiesc să chivernisască ei avuția mea mișcătoare și nemișcătoare după petrecerea mea din viață. Ci întâi mă rog lui Dumnezeu ca unui milostiv să-mi iarte mulțimea păcatelor mele ceale ce-am făcut ca un om într'această lume. Mă rog și tuturor creștinilor, cui ce voi fi greșit, să mă iarte. Și de mine încă să hie iertați toți câți îmi vor fi greșit și veri ce rău îmi vor fi făcut.

După aceasta mai înainte de toate după voința și socotința noastră, a mea și a nevastă mele Neacșă, dacă mă va chema Dumnezeu înaintea ei, așa las cu sufletul meu, ca din avuția stătătoare adecă casa, grădina, grajdurile, șura, și

Un pelerinaj, în alt fel de importanță, se pregătește pentru zilele din 6—19 Septembrie 1935, sub conducerea spirituală a I. P. C. Sale Arhimandritului Scriban la Ierusalim.

Cei cu oarecare dare de mână, simțind trebuința de a păși pe pământul Sfânt, au nimeritul prilej de a se alătura grupului de închinători cari vor pleca din Constanța (în 6 Septembrie, ora 18, cu vaporul «Ardeal») ca să ingenuche, după câteva zile la Mormântul Domnului în Ierusalim.

Toate fiind gata pentru noul pelerinaj în Țara lui Isus, pe locurile unde Mântuitorul nostru și-a petrecut zilele pământești, — în Samaria, Nazaret, Bethleem, Ghetsemani, Ierihon, Valea Iordanului, Muntele Maslinilor, Golgota, — părintele arhimandrit Scriban, neobositul distins luptător, în cuvântul său de chemare pentru participare la pelerinaj, arată, că Țara Domnului, ajunsă din nou sub stăpânire creștinească, se poate astăzi cerceta cu mari înlezni de călătorie. Țara Sfântă are și înori, care pot fi văzute ca minunății ale ei: *Palatul Religioșilor*, în Ierusalim, este un lanț de clădiri de o noutate neînchipuită; urzitorul palatului s'a gândit în înfrățirea religiilor lângă Mormântul Domnului, lângă locul jertfei Celuie a murit pentru iubirea de oameni și pentru înfrățirea lor. Vechimea și noutatea, — constată I. P. C. Sa, — se împletesc în Țara Sfântă și fac călătoria prin ținuturile ei și mai plăcută.

La acestea mai adăogăm, că la Sfintele locuri se înalță acum primele așezări de credință românești: *capela* delordan, ce va fi sfințită la toamnă, ear *căminul* și *biserica* din Ierusalim vor fi terminate în cursul unui an.

Cucernica râvnă înfăptuitoare a masei credincioșilor se desprinde, cum vedem, biruind asupra greutateilor provocate de criza generală economică și morală.

Nr. 6816—1935.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Nicolae Manițiu din Vurpăr, decedat la 10 Iulie 1935, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 27 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

toată moșia ce se ține împrejurul casii una de alta, un dărab să aibă a o stăpâni nevestă-mea Neacșa împreună cu feciorul meu Barbul. Așijderea și la cea mișcătoare, adevă vaci, boi, cai, oi, stupi, să n'aibă voie a se tinde ginerii la nimic, încât la cea stătătoare, așa și la cea mișcătoare. Așijderea după moartea nevastă-meale iarăși așa ne-am scotit și ne-am învoit, ca iarăși toată avuția ce se va afla stătătoare și mișcătoare, precum mai sus s'au pomenit, anume să rămâie ale feciorului nostru Barbul, neavând voie a-l supăra vreunii din gineri sau din fetele mele, de nimic. Numai feciorul nostru Barbul cu aceasta va rămânea îndatorit, ca din avuția cea lui încredințată să aibă datorie ca, ori după moartea mea, ori după a mână-sa, toate soroacele ce se cuvin după moarte la legea creștinească să aibă datorie a le împlini singur, nesupărând pe gineri la nici o cheltueală, iară moșia cea de lături să o împartă ginerii frățește, că socotesc că și ginerilor am dat din ce am avut și m'am îndurat precum voui arăta înainte.

Adecă întâi am dat Saffii :

Oi mari 100 groase și 2 berbeci, plătite de toate cheltuealele primăvara la Berdea (?) și iarăși 5 iape cu mânzi și un cal bun, și mai pe urmă iarăși un cal și 2 boi și 2 vaci cu vițeii și florinți 10.

Neacșii i-am dat :

Alegerea de Patriarh al Ierusalimului

Sfântul Sinod întrunit la Ierusalim în ziua de 24 Iulie 1935, a ales de Patriarh al Ierusalimului pe I. P. Sfințitul *Timotei*, arhiepiscopul Văii Iordanului.

Scaunul de patriarh era vacant începând din anul 1931, — când la 14 August s'a stins din viață, în etate de 84 ani, I. P. Sfințitul Patriarh *Damian* al Ierusalimului, venerabilul conducător care a păstărit biserica ortodoxă dela Sf. Mormânt timp de 34 ani, ear în toamna anului 1925 a primit pelerinajul grupului de 154 persoane din țara noastră, condus de I. P. Sfințitul Mitropolit *Nicolae* al Ardealului.

Lista de 8 candidați, la văduvita patriarhie, fusese trimisă înainte cu trei săptămâni la Oficiul Colonial în Londra, spre a fi examinată. Sosind răspunsul dela Londra, s'au adunat Arhiepiscopii ortodocși și arhimandriții cari rezidează în Ierusalim, împreună cu starețul mănăstirii Mar Saba, pentru a alege trei candidați din cei opt.

La prima votare au obținut: Arhiepiscopul din Valea Iordanului 29 voturi, Patriarhul Alexandriei 15, și Arhiepiscopul de Madaba care a funcționat ca locuitor (Topoperetes) de patriarh al Ierusalimului, 3 voturi. După aceasta, membrii Sfântului Sinod au pornit în procesiune la Biserica Sfântului Mormânt, unde la a doua votare au obținut: *Arhiepiscopul din Valea Iordanului* 14 voturi, *Patriarhul Alexandriei* 3 voturi, — cel dintâi fiind astfel ales de Patriarh al Ierusalimului.

Papa preamărește un „apostol” al său din Abisinia. — În timpul când guvernele marilor națiuni caută modalitățile de-a împede ca un război între Italia și Abisinia, în Cetatea Vaticanului un decret citit de papa preamărește pe un trimis italian, vicarul Iustin de Iacobis, devenit apostolul Vaticanului în Abisinia și apoi răposat.

E întrebare dacă evocarea acestei amintiri, a unui „mare italian și mare abisinian prin adopțiune”, ar putea contribui eventual la o înșeninare, în momentul când între Abisinia și Italia cerul e acoperit de nori; știm însă că Abisinia, o țară cu milioanele sale de creștini, nu prea va fi simțind trebuința „apostolatului” dela Vatican. În Abisinia de prezent sânt c. 10 mii de catolici.

Organizați Reuniuni de femei

Oi mari 100 groase și 2 berbeci plătite de toate cheltuealele primăvara la Berdea și iară 5 iape cu mânzi și un cal bun și mai pe urmă iarăși un cal și 2 boi și 2 vaci cu vițeii și pentru niște fân 20 de Lei și iarăși 10 Lei.

Standii i-am dat :

Oi mari groase 100 și 2 berbeci primăvara la Berdea plătite de toate cheltuealele și 2 boi, iară pentru vaci ne-am învoit și i le-am plătit cu bani și 5 iape cu mânzi și un cal.

Așijderea și aceasta adeverez că până s'au căsătorit aceste 2 fete am avut dobitoace mai multe și au fost dobitoacele mai ieftine, dară la aceste 2 am mai repus (?) dobitoacele și au fost și mai scumpe și n'am putut plini cât la cele 3, dară am scotit și cu scumpetea și prețul mai mare se vor ajunge unele cu altele.

Mariei i-am dat :

Oi mari 40, iape cu mânzi 5 și un cal și 2 boi și 2 vaci cu vițeii.

Bucurii i-am dat :

Oi mari 40, iape cu mânzi 5, și un cal și 2 boi și 2 vaci cu vițeii.

Dară pentru haine și alte cheltueale așa mai scotit cât la toată fata am cheltuit câte 100 de u. fl. afară din Sălbi la gât, în care au fost câte u. fl. 30, cât s'au făcut la fieștecare fată florinți 130, cât să n'aibă a răpști una asupra altă.

† Patriarhul Meletie al Alexandriei

(1870—1935)

— Cariera sbuciumată a unui Ierarh ortodox —

O știre laconică a anunțat, la începutul săptămânii, moartea subită a Patriarhului Meletie Metaxachis, Papă al Alexandriei și judecător ecumenic. Ocupa de nouă ani tronul patriarhal, pe care l-au ilustrat ierarhi glorioși ca sfinții Atanasie și Ciril, și Ciril Lukaris.

Răposatul patriarh a avut cea mai sbuciumată viață de ierarh într'o epocă de mari prefaceri bisericesti, politice și sociale, cari nu sunt nici cele dintâi și nici cele din urmă în istoria Răsăritului, după socotitele omenești. Viața patriarhului Meletie se împletește în istoria contemporană a ortodoxiei și a creștinătății de azi, fiind însuși creator de istorie.

S'a născut în Creta la 1870 din părinți simpli. A studiat la Chalchis și în Atena, iar în Oxford a luat doctoratul în teologie. Dela 1898 până la 1910, având randul de arhimandrit, a fost secretarul frăției Sf. Gheorghe a Sfântului mormânt și în această calitate s'a remarcat ca un factor important la Patriarhia din Ierusalim.

La 1910 a fost consacrat episcop de Kition în Cipru, unde a introdus o constituție bisericescă democratică pe seama bisericii autocefale din această insulă.

La 1917, după depunerea mitropolitului Teoclet, a fost ales mitropolit al Ateinei. În acel an a făcut o călătorie în Anglia împreună cu faimosul bărbat de stat Venizelos. Căderea acestuia dela putere în 1920 l-a dus în America de nord, unde a organizat pe grecii emigrați din Elada și din orient. În Decembrie 1921 a fost ales patriarh ecumenic la Constantinopol, când se găsea în America.

În drum spre Constantinopol trecu prin Londra, unde s'a exprimat către prietini săi că „drumul la Scaunul său e drumul Golgotei”. În Constantinopol găsi întronată teroarea kemalistă, care i-a pricnuit cumplite neajunsuri și greutate. Primejdiile personale le-a sfidat bărbătește. Dar primejdiile, care bântuiau biserica și viitorul ei, au pus ia încercare prudența, devotamentul și curajul lui de luptător. Ca patriarh de Constantinopol a consacrat episcopi ortodocși pentru Polonia și Rusia. A inițiat o seamă de reforme interne, a convocat o conferință panortodoxă, a trimis un apocriarh în Londra, cu misiunea de a întreține legături amicale cu anglicanii, a căror hirotonie validă a recunoscut-o prin pronunțamentul Sfântului Sinod la 1922. Silit să demisioneze în Noembrie 1923, s'a retras la Athos, unde a stat până în anul 1926, când a fost ales patriarh la Alexandria. În Africa a adus pe toți grecii

sub jurisdicția Patriarhiei din Alexandria și a creat un centru ortodox cu o școală teologică cu reputație. Bărbat cult și diplomat iscusit a reprezentat ortodoxia, ridicându-i prestigiul scăzut mai mult prin vîrtugul vremurilor decât prin nevredețnicia reprezentanților ei.

La conferința dela Lambeth din 1930 a episcopatului anglican a fost purtătorul de cuvânt al Bisericii ortodoxe în tratativele cu anglicanii.

A cunoscut Orientul dinainte de crâncena furtună și după potolirea ei, crezând într'un moment că Bizanțul creștin se poate reface măcar printr'un patriarh mare dacă nu și printr'un Basileos, dar vrajba dintre aliații învingători a spulberat acest vis, care putea fi realitate. Renașterea turcească a stârnit tragedia elenismului național și ortodox. Patriarhul Meletie era hotărât să salveze ce mai poate fi salvat din tot acest naufragiu cumplit.

Era conștient de gloria elenismului și aceasta i-a inspirat curajul luptătorului între cele mai mari adversități. A simțit criza creștinătății și a ortodoxiei și a înțeles să asigure sprijinul anglicanilor pentru biserica sa.

Patriarhul Meletie intră în istorie cu o aureolă de luptător pentru libertatea, onoarea și dreptul la viață al Bisericii ortodoxe. În veci pomenirea lui!

Tr. Scorobăț

Fiorul sfânt, în capitala țării, este zugrăvit în culori prea frumoase, într'un organ de cultură, *Gorjanul*, dela Tg.-Jiu, (din 25 Iulie a. c.). Redăm următoarele:

Cutremurul religios este aici — în capitala țării — o realitate sfântă. Bisericele sânt totdeauna pline... de tineret și de oameni în toată firea.

A fost, e adevărat, o vreme, când orașul — care a răstignit pe Hristos — continuă să-L disprețuească.

Asăzi însă, când cugetarea materialistă și raționalistă este crunt bătută la hotare metafizice, când filosofia spiritualistă își reia hegemonia de altădată, lumea... revine la Hristos.

Este o cinste pentru capitala țării noastre că a înțeles să-și ia în serioasă rolul de metropolă a Ortodoxiei, în timp ce Moscova zace sub cisma vrăjmașe a iudeo-masoneriei. Nu ne întrebăm, dacă această reînviere religioasă din capitală e provocată de câțiva preoți eminenți, sau dacă nu cumva ei înșiși nu sânt decât o creațiune a valului de credință

Si prin Sztiria acestor numitzi Oameni

Sztan Reit Biroul

Szilivestru Mozkoiu!

Sztancsu Flansya (Flangea!)

Sztancsul Kiczu

Sztan Singa Surat (Jinga, jurat!)

Ioan Boholczmanul Sosa

Oantsa Styaul (Schiaul!)

Ioan Buta

Serb Lupuleczul Gosman. —

(Fiind făcut conform legilor țării și a drepturilor domnului de pământ, testamentul e aprobat și din partea Magistratului.)

II

Nr. 718/798.

Măriei Sale Domnului D. Județ al Brașovului și a toată Țara Bârsei Domn și poruncitor și celorlalți Cinstiți Domni ai Cinstitului Magistrat Nouă Milostivi îndreptători.

Cu plecată scrisoare cădem la mila Mărilor Voastre, milostivi Domni ai C. Magistrat, eu cel mai jos iscălit, cerșindu-mi iertare, căci îndrăsnesc cu nevredețnicia mea a supăra mila Mărilor Voastre prin arătarea cererii și a poștii mele. Că trăind eu aicia la hotarul Branului, la Sohodol, de am ajuns în vârstă de 75 de ani și acum mă chivernisesc cu slujba preoției de 36 de ani, care acum din curgerea vremii și a vieții mele am îmbătrânit și am slăbit. Și feciorii, și fetele ce am avut s'au căsă,

Popa Bukur Fetșorul jugi Puskas Paroh La Sohodol m. p.

de svâcnește din popor; ne mărginim la a constata un fapt.

Este într'adevăr o mare nădejde când vezi în genunchiați în fața poirului profesori universitari, ofițeri, medici, magistrați, studenți, elevi și mulți alții, cari știu, dar vor și simt nevoia de a și crede.

Freamătul religios al capitalei este un fapt îmbucurător. Și e firesc să fie așa, deoarece ciobanul Bucur nu cu ciment sau beton a întemeiat orașul, ci cu credința lui sfântă și dreaptă.

Monografiile istorice. — Am avut prilejul să încreștam în Nrul de Crăciun al anului 1934 activitatea stăruitoare a răscolitorului de arhive parohiale și de cărți vechi de ritual din bisericile noastre, a primului paroh ortodox român al Jimboliei, Pr. *Gheorghe Cotoșman*, doctorand în teologie.

Tinerul cercetător de istorie național-bisericască dă acum la lumină Cartea IV a monografiilor sale istorice: Din trecutul Bănătului, și anume: *Gizidava-Morisena-Cenad*, cu o prefață de Pr. Dr. Nicolae M. Popescu, profesor universitar și academician, Timișoara 1935. Un volum de 191 pp. Prețul 50 Lei.

Cartea, închinată ca omagiu de venerație și admirare înalt Prea Sfințitului Mitropolit *Nicolae* al Ardealului și Bănătului, conține, sprijinită pe izvoare de seamă, minuțios cercetate, descrierea comunei *Cenad*, cu istoricul ei, cu locuitorii, parohia, bisericile ortodoxe române și ale celorlalte confesiuni, cu arhiva bisericască, cimitirul ortodox-român, școala confesională ortodoxă-română ș. a.

Este o lucrare sistematică și bogată în amănunte interesante, vrednică să fie citită și încurajată și în Bănăt, și în Ardeal, dar și în celelalte părți ale țării întregite.

Nr. 7306—1935.

AVIZ

Prăsnuind la 15 August (Sfânta Marie) Patronul marinei și al Ligei navale, se invită Onor. oficii parohiale și protopopești a intercala la sfânta liturghie ecteniele pentru călătorii pe ape și pentru marinarii căzuți la datorie în războiul pentru întregirea neamului.

Liga navală română apelează la credincioși să contribuie cu obolul lor la strângerea de fonduri în vederea desăvârșirii operei acestei instituții.

Sumele colectate în acest scop se vor trimite oficiului de cassă până la 30 August a. c. spre a fi înaintate la destinațiune.

Sibiu, 31 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

torit, și nevasta mi-au murit de sunt acuma 6 ani. Unde și sfânta Pravilă ne poruncește ca preotul dacă îmbătrânește și trece din preoția lui 33 sau 34 de ani, să părăsească grija norodului și numai să roage pe Dumnezeu pentru păcatele sale și să învețe oamenii cuvântul lui Dumnezeu. Pentru care eu acuma având un fecior, anume Leonte al Popii Pușcașu, și dându-l la învățătura cărții, au învățat bine ceale de treaba Bisericii, care acuma de multă vreme ne iaste de ajutori la Biserica la vream de trebuință, încă și lângă Cinstiții Porcolabi la ce l-au pofțit și i-au poruncit au fost de ajutori în trebile satului. Pentru care eu acuma cunoscându-mi neputința mea și singurătatea, am năzuit la mila Măriilor Voastre, care în toată vremea o vedem cu milostivire tinsă și gata la toți supuși Țării Bârsei spre buna chivernisire și stare, ca să vă milostiviți spre mine și spre feciorul meu, ca să-i dați slobozenie prin înștiințarea care se cuvine a se da dela Măria Voast(r)ă la Domnul Vicareș și la Cinstitul Cozinstorium (sic!) al neuniților

INFORMAȚIUNI

Pelerinajul la Ierusalim, în zilele de 6—19 Septembrie 1935, sub conducerea spirituală a I. P. C. Sale Arhimandritului *Scriban*, este organizat de «*Turismul Român*», *Societate academică de turism*, București, palatul ziarului «*Universul*». Costul pelerinajului este 7500 Lei, care se achită cel mai târziu până la 15 August 1935. Serviciile Societății încep și se termină la *Constanța*. Program și alte informații dă Societatea numită.

Spre locul minunilor. Cu multe și impresionant descrieri, ziarele se ocupă de minunata întâmplare a ciobanului din satul oltenesc, *Maglavit*, a păzitorului de oi *Petre Lupu*, care mărturisește că Domnul i s'a arătat, mai de multe ori, în zilele acestea, la răs-crucea unui drum, și i-a poruncit să ducă oamenii «*cuvânt de pace și de pocăință*». Vestea minunii s'a răspândit în sate și orașe, ear satul *Maglavit* a devenit de atunci loc de pelerinaj, unde *Duminea* trecută s'au concentrat câteva mii de pelerini, — se spune că peste 50 de mii — veniți să asculte ce spune *Petrache Lupu*, ale cărui cuvinte și îndemnuri au produs și produc adâncă impresiune asupra ascultătorilor. Un trimis al sfinte Episcopii a Râmnicului a îndemnat credincioșii să asculte de sfaturile bune ce li se dau din partea preoților.

Vizionarul cioban, după știrile de până acum, vrea ca lumea din țara aceasta să pornească pe calea moralei și a dragostei creștinești, — lucrul se va cerceta cu de-amănuntul.

De condamnat. Din orașelul *Brad*, protopopiatul *Zarandului*, ni se trimite o corespondență, în care se afirmă, că studențimea județului *Hunedoara*, atașată universității *clujene*, în propaganda sa culturală s'a oprit și în menționatul orașel pentru a reprezenta piesa teatrală „*Hunedoara jubilează*”. Spre surprinderea neplăcută a publicului asistent, în această piesă — ne scrie corespondentul — s'au banalizat Sf. Taine ale bisericii noastre, și anume *botezul* a fost prezentat într'un tablou indecent. Tot indecente au fost și dansurile executate de tinerii studenți și studente. —

Nu ni se spune felul în care publicul brădean și-a manifestat nemulțumirea cu producțiile tineretului universitar hunedorean. Credem însă că preoții și profesorii noștri, întâmplător de față, au părăsit imediat sala spectacolului lipsit de bunacuviință, făcând și arătare la forurile chemate ale universității.

Adunare generală. Membrii „*Despărțământului central județean Sibiu* al *Astrei*” se convoacă la adunarea generală ordinară, ce se va ține, în comuna *Orașul*, în ziua de *18 August 1935*,

și la Domnul Episcopul, ca prin voia și slobozenia Măriei Voastre să-l rânduiască preot în locul meu la parohia *Sohodolu Branului*, ca din venitul acela să se chivernisească și el și să mă hrănească și pe mine până voi avea viață. Care milă a Măriei Voastre căpătându-o noi nevrednicii, nu vom înceta a ruga pe *Milostivul Dumnezeu* pentru îndelungata viață, pașnică stare și buna chivernisire a Măriilor Voastre, așisderea și a coconilor Măriilor Voastre, ca să-i învrednicească *Dumnezeu* a fi următori și stăpânitori domniei și scaunului Măriilor Voastre. Cu aceasta rămânem supuși și plecați, așteptând mila Mării Voastre. *Bran 15 Mart Anno 1798.*

Popa Bucur Pușcașu, paroh la Sohodol m. p., Leonte al Popii Pușcașu.

Noi cei mai jos iscăliți locuitori din parohia *Sohodol*, după arătarea gândului în vederea slăbiciunii și a bătrânețelor a numitului mai sus arătător părintelui *Bucur Pușcașu*, rugăm pe *milostivii domni* ca să

ora 14. După terminarea părții administrative a despărțământului, se va face premiera celor ce au participat la diferitele expoziții organizate de comitetul județean.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. *Duminea*, 4 August 1935, va predica părintele *Gh. Secaș*; ear *Mart* în 6 August (*Schimbarea la față*), va predica părintele *A. Nanu*.

Baia populară din Sibiu. În tot decursul verii, până la 1 Septembrie, bazele de înot și terenul pentru băile de soare sânt deschise și în vremea prânzului.

Nr. 7464 Școl.

★ Concurs

Pentru primire elevilor în Internatul arhidiecezan din Sibiu pe anul 1935/6

Pentru primirea elevilor în Internatul arhid. din Sibiu pe anul școlar 1935/6 se publică concurs.

Vor fi primiți în mod gratuit orfanii de preoți, orfanii și silitori, iar ca solvenți copiii de preoți și ai altor părinți, mireni.

Orfanii de preoți, cu spor slab în studii, vor fi supuși la plățirea unei taxe după situația materială a lor.

Taxa de întreținere va fi pentru fiii de preoți solvenți 8000 Lei și 1000 Lei pentru baie, medicamente; iară pentru copiii mirenilor 9000 Lei și 1000 Lei. Taxa se va plăți în 4 rate: la înscriere, la 1 Noembrie, 1 Februarie și 1 Aprilie. Taxa de 1000 Lei se va achita la înscriere. În caz de repășire, nu se va restitui această taxă.

Taxele plățite pentru cvartalul început — nu se restituie în caz de repășire.

Cererile de primire scrise de părinți ori tutori vor avea să fie înaintate Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 21 August a. c.

Orfanii de preoți vor anexa: certificat școlar, certificat de sărăcie și familial.

Elevii primiți vor avea să aducă cu sine: cele necesare pentru pat, lingerie de corp și pat, tacămuri și veselă pentru masă, hainele și încălțăminte necesară. Rufăria trebuie să fie însemnată cu numele elevului.

Intrucât în decursul anului s'ar dovede, că taxa stătorită nu este suficientă, ea se va majora după împrejurări, având elevii a plăți diferența stătorită.

Preacucernicii preoți vor pune în vedere orfanilor de preoți, cât și altor elevi, să înainteze la timp cererile de primire, însoțite de toate actele, căci fără de acestea nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, 20 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

facă milă cu numitul *Dascăl Leonte*, ca să-l rânduiască să hie preot în locul tătini-său, că iaste om bun și au trăit cu cinste și cu bună ascultare între noi pe lângă *Biserică* învățând copiii noștri, și în trebile satului de ajutori în toată vremea. Și alt dascăl de treaba preoției aici la parohia *Sohodol* nu iaste ca să-i stea împotrivă și tată-său iaste bătrân și nepotincios și casele stau departe una de alta, și nu poate să implinească toate trebile pentru slăbiciunea și nevederea. De aceasta ne rugăm și rămânem plecați și supuși parohienii din parohia *Popii Bucur*.

Asidereja si din parohieni popi lui Dumitru pofitim szez hie în Lokul Tateșeu.

Ion Nemuescu birou Stan Reit birou botrin

și alte 30 iscălituri „și alczii jnpreune” 15 Mart. 1798. (*Magistratul hotărăște să fie întrebați, unul câte unul, toți parohienii, pe cine doresc ca preot.*)

Nr. 2694—1935 Ep.

Publicațiune

Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu dă în întreprindere prin licitație cu oferte închise lucrările de construcție a clopotniței dela *Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, jud. Făgăraș.*

Ofertanții își vor înainta ofertele Consiliului arhiepiscopesc până la 20 August a. c. ora 9 și vor depune odată cu oferta și o garanție de 5% asupra valorii totale a ofertei în numerar sau efecte de stat calculate la mersul zilei.

Planurile, devizul și condițiile se pot vedea zilnic în cancelaria Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu str. *Mitropoliei* Nr. 32.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți.

Sibiu, 31 Iulie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

★ Concurs

Se publică concurs pentru furnizarea următoarelor alimente necesare la internatele instituțiilor culturale din Sibiu ale arhiepiscopiei ortodoxe române de *Alba-Iulia* și Sibiu în cursul anului școlar 1935/36:

1. Carne de porc, de vită, de vițel, de oaie, untură topită de porc, slănină afumată sau papricată și slănină crudă, — toate prima calitate.

2. Diferite mezeluri.

3. Coloniale.

Reflectanții vor înainta oferte închise până la 31 August 1935 la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se pot vedea condițiile și se dau informațiuni.

Consiliul arhiepiscopesc

Anunț de licitație

Consiliul parohial ortodox român din comuna *Vârghiș*, județul *Odorhei*, în baza aprobării Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc cu Nr. 6295—1935, dă în întreprindere prin licitație publică, cu oferte închise și supraoferte verbale, lucrările de construcție ale bisericii noi.

Licităția se va ține în prezența consiliului parohial la 19 August 1935, ora 8 a. m. în localul primăriei din *Vârghiș*, unde se va putea vedea zilnic planul și devizul, cum și caetul de sarcini.

Acei cari doresc a participa la licitație, odată cu ofertele, vor depune garanție de 5% în numerar sau efecte de stat calculate la cursul zilei.

Cheltuelile de deplasare în vederea licitației privesc exclusiv pe anteprenorii respectivi.

[18] 1—1
Vârghiș, 28 Iulie 1935.

Consiliul parohial din Vârghiș

Cereți, dela *Librăria Arhidiecezană Sibiu*, cartea acum apărută:

ISTORIA BISERICII și a vieții religioase a românilor din Transilvania, — lucrare datorită distinsului scriitor și istoric *Ștefan Meteș*.

Intelectualii noștri, preoți și mireni, precum și bibliotecile populare, au prilejul de-a procura această prețioasă carte ce li se recomandă cu toată căldura.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada *Mitropoliei* Nr. 45.